

Дневникъ 24.

ЗАСЪДАНІЕ НА 28 ЯНУАРИЯ 1882 ГОДИНА.

Прѣсѣдатель Г-нъ Георги Груевъ.

Присѣтствуватъ всички.

Присѣтствува по поканване и Негово Високопрѣосвященство Пловдивскій Митрополитъ г-нъ Панаретъ.

Засѣданието се отвара на 2 $\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладнѣ.

Протоколътъ отъ засѣданието на 23 текущаго се прочита и приема съ една малка поправка изискана отъ г-на Величкова.

Г-нъ Прѣсѣдателятъ обявява че съгласно съ рѣшението взето въ предъ послѣдното засѣдание на Постоянний Комитетъ първий въпросъ на дневний редъ е, обсъжданието на Публично-Административний Правилникъ за разпрѣдѣлението на количеството 360,000 гроша, записано въ глава 130 на бюджета за текущото финациално упражненіе за подпомаганіе на срѣдни училища изъ областа. Но тъй като Негово Високопрѣосвященство Гръцкій Митрополитъ г-нъ Григория, ако и поканенъ съ време, не е можалъ да присѣтствува, то г-нъ Прѣсѣдателятъ желае да знае да ли Постоянний Комитетъ не би се съгласилъ, щото обсъжданието на реченъ правилникъ да се отложи за засѣданието което ще стане на 4 идущий Февруария, като се помоли повторително Прѣосвященный Григория да присѣтствува въ него засѣдание за да вземе участие въ разискване на прѣдмѣта, съгласно съ чл. 100 отъ Органическии Уставъ. Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че понеже тоя въпросъ досяга интереснѣ на българското и грѣцкото религиозни общества, то обсъжданието му негрѣбва да става, освѣнъ въ присѣтствието на началниците на двѣтъ спомѣнати религиозни общества. А тъй като Прѣосвященный Григория може би по уважителни причини, не е можалъ да присѣтствува, то отъ това слѣдва отлаганіето на въпросътъ. Затова той прѣдлага да се отложи обсъжданието на речений правилникъ за засѣданието на 4 Февруария и да се помоли повторително Негово Високопрѣосвѣщенство да присѣтствува.

Прѣосвѣщенный Панаретъ намира прѣдложението на г. Д-ра Хаканова за умѣстно, прѣдложението на г. Д-ръ Хакановъ турено на гласуване, се приема отъ Комитета.

Прочита се едно съобщение подъ № отъ г. Главний Управитель, едно съобщение подъ № 5,333 отъ Дирекцията на Финанциитѣ и едно съобщение подъ № 430 отъ Дирекцията на Правосъдїето.

Прочита се едно прошение отъ Старѣйский Сѣвѣтъ въ Батакъ подъ № 169, съ което моли да се освободятъ нѣкои млади Батачане отъ военната служба, та да могатъ да прѣпитаватъ своитѣ семейства.

Г-нъ Вазовъ мисли, че прошеието на Батачане трѣбва да се вземе въ вни-
мание, защото всѣкому е извѣстно, че въ врѣме на възстанието трѣтѣ четвър-
тини отъ мъжското население въ това село се исклаха отъ мухамеданитѣ и ония
мъже, които можаха да се уназятъ иматъ днесъ на главитѣ си по едно или по-
вече семейства.

Г-нъ Величковъ е на мнѣние прошеието на Батачане на г. Вазова не сх
отъ естество да убѣдятъ Комитетътъ да освободи просителитѣ отъ военната служба
и защото мисли, че ако Комитетътъ удовлетвори исканието имъ, то много градове
и села изъ Областѣта, които сж пострадали въ врѣме на войната, ще поискатъ да
се освободятъ отъ военната служба.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ прочита чл. 381 отъ Органическии Уставъ, който
прѣдвижда случайтѣ за разрѣшение отъ военна служба въ мирно врѣме, и за-
бѣлѣзва, че Постоянний Комитетъ може да освободи само ония мъже, които сж
вземани за войници противъ постановленията на тоя членъ.

Г-нъ Калчевъ прѣдлага да се остави реченото прошение безъ слѣдствие и
да се отговори отъ страна на канцелярията на Баташкото кметство, че членъ 381
отъ Органическии Уставъ ясно опрѣдѣля случайтѣ, въ които младитѣ момци подлѣ-
жащи на наборъ, могатъ да се освобождаватъ отъ военната служба въ мирно врѣме
и че ако отъ тамъ сж се взели нѣкои момци въ войната служи да въпрѣка пос-
тановленията на речения членъ отъ Устава, то трѣбва да се отлагатъ повторително
за това. като означатъ числото и имената на онеправданитѣ. Прѣдложението на г.
Калчева се покрѣпя, гласува и приема.

2-о прошение подъ № 147 отъ опълченецътъ Геновъ изъ Калоферъ, съ което
явява, че по причина на многобройното си семѣйство се намиралъ въ крайна бѣд-
ность, и моли да се спомогне съ една нарична сума, се прѣпровожда до Дирек-
цията на Финансиитѣ съ прѣпорѣзка да му се дадатъ отъ фондътъ за опълченцитѣ
двѣ лири турски, вторий въпросъ на дневний редъ е прочитанието на слѣдующий
проектъ-контрактъ приготвенъ за г. Фабиани, когото Постоянний Комитетъ беши да
повика за главенъ стенографъ въ неговата канцелария и въ канцеларията на Об-
ластното Събрание:

Между долупописанитѣ Прѣдсѣдателя на Постоянний Комитетъ на Областното
Събрание и Источна Румелия, дѣйствующи въ имя и за смѣтка на Областѣта, отъ
една страна, и г-на Р. Фабиани, отъ друга страна, заключи съгласно чл. 1-й отъ
Публично-Административний Правилникъ, прѣвиденъ отъ чл. 24 на Органическии
Уставъ и издаденъ на 18 Априлия 1880 в. с. подъ № 12, които г. Р. Фабиани
обявява да знае напълно, слѣдующий контрактъ:

Чл. 1-й. Г. Р. Фабиани родомъ Хърватинъ отъ Зенкъ, подданникъ Австро-
Маджарский, се задѣлжава да служи на Источна-Румелия за врѣме отъ три години,
като почне отъ деня на потвържденияето на настоящий контрактъ, което трѣбва да
стане най-късно до единъ мѣсець отъ днесъ;

Чл. 2-й. Г. Р. Фабиани ще служи при Областното Събрание на Источна Румелия и при Постоянний Комитетъ на това Събрание въ Пловдивъ въ качество на главенъ стенографъ, и като началникъ на стенографическото писалище, което ще образува при реченото събрание, ще държи на Български езикъ стенографически протоколитъ на Областното Събрание и на Постоянний Комитетъ;

Чл. 3-й Господинъ Р. Фабиани, освѣнъ това, се задължава да прѣподава безплатно стенографията по шестъ часа въ седмицата или при Пловдивската Гиназия или въ помѣщението на Обласното Събрание ще е свободенъ отъ това задължение.

Чл. 4-й. Съгласно съ алинея 3 на чл. 3 отъ горѣпоменатий правилникъ. Г-нъ Р. Фабиани се обвързва да бѣде вѣренъ на Источна Румелия и да се подчинява на всички закони, правилници и прикази съществуващи или които сж издадатъ за напредъ, освѣнъ ако въ настоящий контрактъ би имало нарѣдено нѣщо друго яче.

Чл. 5-й г. Р. Фабиани за службата си, показана въ членове 2 и 3 на настоящий контрактъ ще има мѣсѣчна заплата по пятстотинъ (500) франка златни, които ще получава на всякой мѣсець.

Заплатата на г. Фабиани ще почне да върви отъ денътъ на пристигването му въ Пловдивъ. Относително до правото за пенсия г. Р. Фабиани се туря въ категорията на туземнитъ Источно-Румелийски чиновници, ако чрѣзъ подновление на контракта си той ислужи узаконеното врѣме.

Чл. 6. Г. Р. Фабиани ще получи спорѣдъ чина си разноси за прѣмѣстваніе отъ Зенкъ Хърватско до Пловдивъ и обратно слѣдъ истичанието на контракта, въ случай. ако тоя контрактъ се не поднови.

Чл. 7. Ако г. Р. Фабиани неиспълни задълженията си контрактътъ се унищожава. А ако Источно-Румелийското Правителство по свои съображения откаже на г. Фабиани службата прѣдъ истичанието на срока, то се задължава да му плати обезщетение равно на половина годишната му заплата.

Въ случай на нѣкой споръ между двѣтъ страни работата ще се отнася до мѣснитъ компетентни сѣдилища безъ консулско намѣсване.

Чл. 8-й Два мѣсеца най малко прѣди истичанието на срока на настоящий контрактъ, г. Фабиани е длъженъ да извѣсти г. Прѣдсѣдателя на Постоянний Комитетъ иска ли да поднови контракта си или не; а речений Прѣдсѣдатель трѣбва въ сѣщій срокъ да увѣдоми г-на Фабиани ще ли прѣдстави подновенъ контрактъ му за потвърждение или не;

Ако слѣдъ истичанието на срока на контракта на г. Фабиани, прѣди да добие право на пенсия спорѣдъ чл. 5-й правителството не счете за пуждно да поднови контрактъ съ г. Фабиани, то се задължава да му плати едно възнаграждение равно съ заплатата му за шестъ мѣсеца, освѣнъ пѣтнитъ му разноси за върщаніе съгласно съ 6-ий членъ.

Чл. 9-ий. Настоящий контрактъ се направи и подписа въ три екземпляра, отъ които единий се даде на г. Фабиани, вторий остана въ канцеларията на Постоянний Комитетъ, а третий се прѣдава за съхранение въ канцеларията на Генералъ-Губернаторъ.

Началникъ стенографическото Бюро при Област. Събрание и Пост. Комитетъ:

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ желае да знае да ли има да направи нѣкой отъ г-да членовѣ бѣлѣжка върху нѣкой отъ членовѣ на проекта.

Тѣй като не се появяватъ никакви възражения, то г. Прѣдсѣдательтъ го туря на гласуване, който се приема едногласно отъ Комитетѣтъ.

Съобщенията подъ № 231 отъ Главний Управителъ и № 430 отъ Дирекцията на Правосъдието се оставятъ въ архивитѣ за свѣденіе.

По прѣдложение на г. Прѣдсѣдаля прѣдварителното обсъждане на проекто-правилника за горитѣ, испратенъ отъ г. Главний Управителъ съ съобщението му подъ № 250, се възлага върху една комиссія, съставена отъ Г-на Д-ръ Янкулова и Калчева.

Пристѣжва се къмъ понататѣшното обсъждане на правилника за опрѣдѣленіето на подробноститѣ върху военнитѣ упражненія въ общинитѣ, на които прѣдварителното прѣрабѣтване се бѣше възложило върху една комиссія отъ г. Д-ръ Янколовъ.

Чл. 7 на правилника.

Комиссіята прѣдлага да се приеме тоя членъ безъ измѣненія.

Г-нъ Минковъ е на мнѣние да се повърне правилника на комиссіята за да го обсъди по сериозно и слѣдъ като направи нуждитѣ въ него измѣненія да го прѣдстави за окончателно разглеждане.

Г-нъ Прѣдсѣдательтъ не може да се съгласи съ мнѣніето за отлаганіе и настоява, щото разглѣжданіето на тоя правилникъ да се довърши въ днешното заседание и въ присѣдствието на всичкитѣ членове на Комитета. Ние негодуваме, казва той, че резервата ни се намира въ растройство, а не искаме да направимъ това, което се иска отъ насъ за поскорошното ѣ устройство. Ако комиссіята не е успѣла да изучи правилника по обширно, то никой не забранява на Комитетѣтъ да го прѣработи както той разбира, като въведе всичкитѣ измѣненія и допълненія, които той счита за нуждни, дѣйствително Комитетѣтъ писа за това на правителството, нѣ тѣй като то не е взело въ внимание желанието му, то нему неостава освѣнъ да пристѣпни самъ къмъ коренното му прѣрабѣтване като се ползува отъ свѣденіята, които г. Главний Управителъ му е испратилъ съ писмата си подъ № № 35, 44, 3,619, 3,622, 3,659, 3,774 и 3,805 и които свѣденія посочватъ на всичкитѣ мѣчнотии, които сж прѣчили и прѣчатъ на пълното и правилно приспособленіе на рѣчений правилникъ. Въ заключение г. Прѣдсѣдательтъ е на мнѣние да се прочетатъ книжката, за които е рѣчь по горѣ и да се пристѣпни къмъ сериозното обсъждане на правилника г. Величковъ мисли, че Постоянний Комитетъ може да се ограничи само въ разглѣжданіето и приеманіето на приказѣтъ, чрѣзъ който се въвождатъ измѣненія въ чл. 1 на правилника.

Г-нъ Д-ръ Хакаповъ казва, че при първото приспособленіе на правилника правителството ще посрѣщне твърди голѣми мѣчнотий отъ страна на населеніето, тѣй като упражненіята сж прѣдвидени два пѣти въ седмицата, той мисли, че ако не се измѣни членъ 1 въ смислъ, щото упражненіята да ставатъ единъ пѣтъ въ седмицата, именно въ недѣля, то областното правителство всѣкога ще има главоболие отъ страна на населеніето. Той мисли още, че не ще бѣде злѣ, ако се постанови да се взима мнѣніето на кмета въ налаганіе на наказаніята, прѣдвидени въ чл. 8 на правилника.

Г-нъ Д-ръ Янколовъ е на мнѣние да се прибави въ чл. 11 на правилника, че градскій кметъ съ единъ или съ двама съвѣтника съставя протоколъ за дѣлото.

Г-нъ Минковъ казва, че ако правителството прѣдлага измѣненія само въ първий членъ на правилника, то незначн, че Комитетътъ не трѣбва да се занимае съ прѣработването на другитѣ му членове.

Г-нъ Саллабашевъ мисли че Комитетътъ нѣма право да измѣни цѣлий правилникъ за обученіята на резервата и е длъженъ да се ограничи само върху приказътъ на Генераль-Губернаторътъ. По негото мнѣние Комитетътъ може да искаже желание или да прѣпорѣча на правителството за да се прѣработи и му се испрати за разглѣждане тоя или она законъ, нѣ и да взема самъ инициативата за това, защото то не е съобразно съ правата, които му дава Органическии Уставъ.

Г-нъ Калчевъ мисли, че Комитетътъ или трѣбва да се ограничи само въ разглѣжданieto и приеманieto на приказътъ или инакъ да го повърне на Правителството съ прѣпорѣчка да го прѣработи и му го повърне за разглѣждане.

Г-нъ Величковъ прѣдлага да се приеме приказътъ, тъй както е прѣдставенъ отъ г. Главний Управитель, и съ прѣпровожданието му да се забѣлѣжи въ писмото, че Постоянний Комитетъ не мисли че съ въвожданието на измѣненіята въ чл. 1 на правилника не се прѣмахватъ всичкитѣ мъчнотии, които сж прѣчили и прѣчатъ на правилното му приспособление; напротивъ той е убѣденъ, че тия мъчнотии постоянно ще повдигатъ различни оплакванія отъ страна на властитѣ и на извѣстни съсловия отъ населението изъ Областѣта догдѣто той не се прѣработи като се вземе отъ до колкето се изисква въ внимание заявленіята, които ни испрати съ съобщеніята си, за които стана дума по горѣ.

Въ заключеніе г. Величковъ прѣдлага да се помоли Правителството да подложи речений Публично-Административний Правилникъ на едно по сериозно изучаваніе отъ страна на Компетентнитѣ власти и слѣдъ въвожданието въ него на ония измѣненіе и допълненія, които врѣмето и опитатъ сж доказали за нуждни да го прѣвирати на Комитетътъ за окончателно за изглѣждане и одобреніе.

Прѣдложението на г. Велиčkova се подкрѣпня, туря на гласуваніе и се приема отъ Комитета.

Прочита се едно съобщеніе отъ г. Главний Управитель подъ № 272 отъ днешна дата, относительно до въпросътъ за повикваніето на двамата специалисти единый за Дирекціята на Финанцитѣ, а другий за Дирекціята на Земледѣліето, Търговията и Общитѣ Сгради.

Въ това писмо г. Главний Управитель, като настоява за приеманіето на условіята, които е общалъ на Француското Правителство за двамата тия, специалисти забѣлѣзва, че ако Постоянний Комитетъ неизмѣни своето рѣшеніе, то той ще залови Европейскитѣ Държави, пълномощницитѣ на които сж изработили Органическии Уставъ, съ въпросътъ да ли съдѣйствието на Постоянний Комитетъ, въ случайтѣ прѣдвидени отъ тоя уставъ, съставлява едно условие *jué qua pou* за осществяваніе на реформитѣ, които Генераль-Губернаторътъ намира полезни и необходими за добрий връвѣжъ на работитѣ, и да ли въ тоя послѣдний случай той неможе да пристъпи самъ до въвожданието на реформитѣ, за които се касае, когато Постоянний Комитетъ, отъ които е поискано съдѣйствіе, откаже да го даде.

Г-нъ Величковъ казва, че трѣбва да се размисли по сериозно върху тоя важенъ въпросъ, та да се избѣгне въ бѣдѣже всѣко зло, което би можело да ни постигне въ случай, че Генералъ Губернаторътъ се огнесе до Европейскитѣ Държави и поиска мнѣнието имъ върху тълкуванието на ония членове отъ Органически Уставъ, които даватъ правото на Постоянний Комитетъ да сподѣлятъ властѣта съ Главний Управителъ. Една такава постѣпка отъ негова страна, по мнѣнието на г. Величкова е равнозначуща съ единъ държавенъ прѣвратъ, подобенъ на оня, които се извършва въ Княжество България, князь Александръ Батембергъ за да оправдае прѣврата, който извърши на 27 Априлия, даде такива мотиви, които зачерниха името на България, нѣма съмнѣние, прибавя г. Величковъ, че и Князь Александръ Богорида за да оправдае своята постѣпка ще ни прѣдстави прѣдъ свѣта за хора неспособни и нежелаючи да се въвождатъ въ страната ни никакви улучшения; а една такава прѣпорѣка всѣки може да разбере колко ще ни унижи и какви злини може да ни нанесе въ бѣдѣже. Прѣдъ видъ на тия съображения, той желае да се продължи дневното засѣдание и да се размисли какво трѣбва да се направи за да се прѣвари Генералъ Губернатора въ изпълнение на своитѣ намѣрения.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че трѣбва да се поглѣдне на въпросътъ не отъ Румелийска точка зрѣние, но е важното, казва, че г. Главний Управителъ ще се отнесе до Европейскитѣ Държави за да иска мнѣнието имъ върху извѣстни въпроси, нъ главното е, че той кой знае по какъвъ съсипателенъ за насъ начинъ ще мотивира своята постѣпка за да оправдае себе си и да докаже че ние сме неспособни и не го оставяме да въвожда своитѣ прѣобразования. За да се прѣвари обаче това зло, ний сме на мнѣние Комитетътъ да иде вкупомъ при г. Главний Управителъ и да се помъчи да го убеди, че постѣпката му ще има твърдѣ лошави послѣдствия за страната.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ казва, че г-нъ Главний Управителъ не е разбралъ писмото на Постоянний Комитетъ, който никога не го е лишилъ отъ своето съдѣйствие и не му е отказалъ за повикванието на специалиста за Дирекцията на Финанциитѣ, а само е забѣлѣжилъ въ писмото си, неможе да приеме условията 30,000 франка съ три годишенъ срокъ, защото мисли че може да се намѣри другъ по съсегодни условия.

Г-нъ Саллабашевъ казва, че никой не се съмнѣва въ патриотизмътъ на Г. Главний Управителъ, който всѣкога е ималъ прѣдъ видъ интереситѣ на страната и се е въодушевевалъ отъ най добритѣ намѣрения за нейното благосъстояние. За това той мисли, че Постоянний Комитетъ въ тоя случай не трѣбва да му отказва категорически, защото всѣки вижда, че минутата е критическа и може да послѣдватъ кой знае какви опасности, за прѣварванието обаче на всѣко зло и за да се отстраня всѣка отговорност, която би можла да падне върху Постоянний Комитетъ, той прѣдлага да се отложи въпросътъ и да се побърза да се свика едно събрание отъ прѣдставителитѣ на по близнитѣ градове или нѣкъ само отъ ония, които се намиратъ тукъ, въ които да се промисли какво трѣбва да се направи за да се прѣвари всѣко зло, което би можело да ни сполѣти.

Г-нъ Калчевъ мисли, че г. Главний Управителъ е искалъ само да поисплаши Комитетътъ за дано да се съгласи да приеме напълно условията за специалистъ. Той мисли, че Комитетътъ още днесъ може да му отговори, че той никога не е билъ противъ повикването на единъ специалистъ за Дирекцията на Финансиитъ, нъ само не може да приеме такива тежки условия, защото мисли че такъвъ чиновникъ ще може да се намъри по съ сгодни условия. Г-нъ Калчевъ вѣрва патриотизмътъ на г. Главний Управителъ и мисли, че ако Комитетътъ го помоли настоятелно, той ще се съгласи да оттегли условията за които казва, че се е ангажиралъ прѣдъ Француското Правителство.

Г-нъ Величковъ е съгласенъ съ мнѣнието на г. Саллабашева за свикването на частно събрание отъ по ближнитъ прѣдставители и мисли даже че би трѣбвало да се помоли правителството да свика извънредна сесия, въ която да могатъ да се рѣшатъ нѣкои въпроси отъ по голѣма важностъ и да се разгледатъ ония дѣла, които Обл. Събрание не успѣ да довърши въ обикновенната си сесия.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ казва, че въпросътъ е дѣствително важенъ и трѣбва да се обсъди сериозно, защото се касае до правата на Постоянний Комитетъ, който въ малкъ видъ е самото Областно Събрание, постѣпката на г. Главний Управителъ е твърдѣ произволна и влѣче подиръ сѣбе си много на правата на Комитетътъ. Ако прочее Постоянний Комитетъ не прѣсече тоя произволъ, той недостоинъ ще засѣдава на тая масса, затова той е на мнѣние да се направи единъ мемоаръ отъ нѣколко листе до г. Главний Управителъ, въ който да се възрази по единъ твърдѣ сериозенъ и обмисленъ начинъ на послѣдното му писмо, като се цитиратъ всичкитъ членове отъ устава, които се отнасятъ до правата на Постоянний Комитетъ. Колкото за прѣдложението на г. Величковъ за свикването на една извънредна сесия, г. Прѣдсѣдателътъ го намира твърдѣ добро и мисли, че то може да се обсъди въ утрѣшното засѣдание.

По прѣдложение на г. Минкова понататъшното обсъждане на въпросътъ се отлага за утрѣшното засѣдание, което ще стане на 2 часа слѣдъ пладиѣ.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ затваря засѣданието на 6 часа вечерята.

Прочетенъ и одобренъ въ засѣданието отъ 6 Февруария 1882 година.

Прѣдсѣдателъ: Георги Груевъ

Подпрѣдсѣдателъ: Д-ръ Чомаковъ

Секретаръ: К. Калчевъ